

Telegraful R

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1858 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul:
Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni
150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei, —
Pentru America 8 Dolari

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir peti 10 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

La începutul Postului mare

Străduința pentru mântuirea sufletului și pentru apropierea de Dumnezeu se desfășoară, după învățătura Sf. Părinți, în două forme: pozitiv prin rugăciune, prin gând cucernic ațintit spre Dumnezeu și prin fapte bune, și negativ prin mortificarea patimilor trupesti și sufletești.

Acțiunile acestea două trebuie să progreseze în strânsă îmbinare, căci dacă cineva nu are grije de combaterea patimilor își vede toată silința de înălțare spre Dumnezeu subminată, precum, pe de altă parte, veștejirea poftelor și a pasiunilor nu poate fi urmărită efectiv fără chemarea continuă a lui Dumnezeu în ajutor.

Tot timpul trebuie să lupte creștinul cu patimile. Dar din când în când această luptă trebuie să devină mai îndârjită, mai concentrată, mai radicală. Ca la orice război sunt necesare anumite domoliri ale ostilităților, când ostașii sunt obosiți, dar pe urmă ofensiva trebuie reluată până mai este dușmanul un pericol.

Răstimpurile acestea de aprindere a luptei noastre împotriva patimilor sunt posturile fixate de Biserică la anumite intervale. Iar cea mai aprigă perioadă de luptă a orânduit o Biserică în preajma Răstignirii și Învierii Domnului, ca Post al Paștilor.

Moartea Domnului pe Cruce reprezintă moartea trupurilor noastre supuse păcatului. Pe Golgota «Dumnezeu a osândit păcatul în trup» (Rom. 8, 3). El a suportat prin moartea Sa blestemul care era al nostru. «Hristos ne-a răscumpărat din blestemul legii, făcându-Se pentru noi blestem, pentru că scris este: Bleșmat este tot cel spânzurat pe lemn» (Gol. 3, 13).

Dar moartea Domnului pe Golgota a venit ca o culminare a unei pregătiri anterioare. Iisus s'a pregătit în cugetul Său pentru suportarea morții în numele tuturor oamenilor.

Precum însă Iisus s'a identificat cu noi toți în primirea morții și în pregătirea spre ea, așa trebuie să ne identificăm și noi cu El absorbind în noi acțiunea aceasta a Lui.

Păcatul din trupul nostru nu dispare dacă nu ne vom însuși moartea lui Iisus care a fost moartea noastră. Moartea cu care eram noi datori, moartea noastră, trecută dela noi la El și suportată în chip sângeros, trebuie să se întoarcă iar la noi, pentru a o suporta în chip mistic, nesângeros. Nu ni se mai cere să suportăm moartea înspăimântătoare pe care am fi avut-o de suportat dacă n'ar fi murit Iisus pentru noi. Într'un anume fel am fost ușurați. Dar totuși, măcar cu duhul, cu concentrarea gândului trebuie să facem să se producă în noi dispariția fapturii vechi, experiența dureroasă a morții ființii noastre păcătoase de până acum.

Acest eveniment covârșitor și profund din ființa noastră nu e însă numai un sentiment, nici nu se produce în chip total într'un singur moment. Deși trebuie remarcat în mod special momentul în care se face începutul lui, el totuși se desăvârșește zi de zi prin silințe extraordinare.

Omorârea aceasta continuă a trupului păcatului se realizează prin încordările noastre mai ales în Postul Paștelui. În acest timp trebuie să progresăm atât de mult în această lucrare încât în Vinerea în care se produce moartea Domnului pe Cruce să experiem și noi moartea totală și profundă a ființii noastre vechi, pentru ca a treia zi, când învie Hristos, să simțim și noi că am înviat ca o altă faptură. De nu va muri ființa noastră veche, nu va învia cea nouă. De nu va muri trupul, adică existența noastră înglodată în poftă, nu vom învia într-o viață după duh. «Căci pofta trupului este moarte» (Rom. 8, 6). Cine nu e mort trupului, adică păcatului și poftelor lui, nu viază lui Hristos cu duhul. «Dacă viețuiți după trup veți muri, iar de veți omori cu Duhul faptele trupului, veți trăi», spune Ap. Pavel (Rom. 8, 13).

Deși Sf. Scriptură vorbește de moartea mistică a trupului nostru, prin veștejirea patimilor, totuși prin trup trebuie să înțelegem ființa noastră întreagă, după trup și suflet, întrucât e robită patimilor. Moartea ce ni se cere, pentru că să ne identificăm cu Hristos, este deci o scufundare a întregii noastre ființe trecute într-o uitare, spălând-o în lacrimile regretului, aruncând-o prin voință într-o totală nefuncționare. Precum Iisus a murit după ființa văzută, pământească, și noi trebuie să oprim viața întregii noastre ființe pătimase de până acum, suprimând poftele și pasiunile trupului și sufletului.

Astfel postul este actul omorării ființii noastre păcătoase, a țesăturii de poftă și de patimi în care suntem învăluiți.

Nu trebuie să neglijăm nici patimile trupului, nici ale sufletului. O influență apuseană, de comod și abstract spiritualism, a introdus și în lumea răsăriteană ideea că ajunge postul cu gândul. Dar dacă nu înfrânăm trupul, poftele, crescute tot mai mari, nu dau odihnă spiritului.

Experiențele mai nouă ale omului și constatările medicale au ajuns la concluzia că înfrânările, posturile, ajunurile sunt necesare. Organismul obosește, slăbește, se uzează prin traiul prea bun. Prin consumația fără măsură, mai mult își consumă energia decât și o sporește.

Luxul, desfrâul relaxează și ele puterile trupului și ale sufletului, ca să nu mai vorbim de dezechilibrul social și de crizele grozave ce le aduc cu ele.

Dar pe măsură ce omul învinge poftele și ispitele trupesti, trebuie să-și concentreze atențiunea spre patimile spirituale. Vrajmașul omului, fugărit din laturea trupestă, se strecoară pe porțița mai ascunsă a sufletului, nascând acolo dorul de slavă deșartă și de mândrie.

Iată ce spune *Sfântul Maxim Mărturisitorul* în cap. 59 din *suta a treia a capetelor pentru dragoste*: «Când vei birui vreuna din patimile mai necinstite ca de pildă: lăcomia pântecului, ori desfrânarea, ori mânia, ori lăcomia după averi, îndată năvălește asupra ta gândul iubirii de slavă deșartă; iar dacă îl vei birui și pe acesta își face loc gândul mândriei».

Este exprimată aci o cunoștință precisă a sufletului pe care o pot experia toți cei ce au făcut progrese în înfrânarea patimilor trupesti. Lupta trebuie începută deaceia dela cele trupesti, căci până nu ai trecut peste faza aceasta n'ai luat încă cunoștință de adevărata urătenie a mândriei și nici nu ai biruit-o.

Dar apoi trebuie purtată și împotriva iubirii de mărire din partea oamenilor, iar la urmă și împotriva mândriei care poate sălășlui în om și după ce e în stare să renunțe, disprețuitor, la slava dela alții.

Numai după smulgerea tuturor rădăcinilor acestor patimi, se ivește în tine făptura curată, care te face să te simți nevinovat ca un nou născut și împrăștie și în jurul ei numai binecuvântare, putere purificatoare și dragoste de Dumnezeu. Otrava eliminată din tine, nu mai emană nici în jurul tău.

Atuncea ești mort cu trupul și înviat cu duhul. Atuncea e Duhul lui Dumnezeu sălășluit în tine și cu el însuși Hristos. Răuri de apă vie vor izvorî atunci din tine spre înălțarea celor cu cari te întâlnești (Io. 7, 38). Bine este atunci să fie frații împreună.

Când însă hălăduiesc în tine șerpia patimilor, ai gândurilor neputinoase, ai mândriei, otrava pornită din tine va ucide și pe semenii tăi. Și înspăimântătoare vinovație îți aduni. Iată ce spune *Sfântul Isaac Sirul*, în *Cuvântul despre răvna cea bună*: «De nu poți astupa gura celui care clevește pe preținul tău, măcar păzește-te să nu te faci părtaș la clevețirea lui.

Să știi că de va ieși din tine foc și va arde pe alții, sufletele cele arse în focul tău, le va cere Dumnezeu din mâinile tale».

Nu s'ar putea o exprimare mai drastică a ideii de răspundere și a lanțului de comuniune prin care, în lumina creștinismului, e legat omul de om.

Cine lucrează pentru purificarea sa, lucrează eo ipso pentru mântuirea semenilor. Iar cine neglijează această datorie către sine, își adună osândă și pentru pierderea altora prin el. Și cu cât cineva e în stare, prin autoritatea spirituală ce-o are asupra altora, să-i influențeze mai mult pe aceia, cu atât poartă o mai mare răspundere pentru soarta lor.

În observarea postului nu săvârșim un act de interes strict individual, care nu are să importe decât persoana noastră proprie, ci unul social. Preotul e obligat de răspunderea lui supremă să-și veștejească patimile prin post, pentru a nu otrăvi în mirosul lor sufletele credincioșilor.

D. STĂNILOAE

Nr. 1799/1942 Ep.

Circulară

cătră toate oficiile protopresbiterale și parhiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu

On. Ministerul Culturii naționale și Cultelor ne-a trimis la 4 Februarie 1942 în copie următoarea adresă cu Nr. 162.297/1941 a Cassei de Depuneri și Consemnațiuni din București:

„Avem onoarea a Vă aduce la cunoștință că în baza Decretelor-legi Nr. 889 și 890/1941, toate emisiunile de rentă anterioare anului 1920 și unele emise după 1920, se unifică într'un singur tip de rentă.

Operațiunea de unificare se face la cererea deținătorilor de rentă.

Deoarece o mare parte din aceste rente au fost consemnate la această Casă, sub formă de garanții pentru lucrări, iar recipisele sunt deținute de autoritățile pendinte de acel Departament, Vă rugăm să binevoiți a da dispozițiuni, în sensul de a se lua măsuri pentru sesizarea celor interesați de a se cere unificarea acestor rente acolo unde este cazul, și a ni-se trimite recipisele.

Intrucât această lucrare urmează a fi terminată până la 31 Martie 1942, Vă rugăm a lua măsuri de a ni-se trimite recipisele cari conțin rentă supusă unificării cât mai curând posibil, atât cele deținute de Dvoastră, cât și de autoritățile pendinte de acel Departament.

Atragem atențiunea Oficiilor protopopești și parohiale din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre, cari dețin astfel de rente, să se conformeze celor cuprinse în adresa de mai sus a Cassei de Depuneri și Consemnațiuni din București.

Sibiu, 10 Februarie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

AVIZ

Cântăreții bisericești, plătiți din bugetul statului, care au 5 ani împliniți de serviciu, să ceară urgent prin Consiliul Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu recunoașterea dreptului la gradația I.

Cei cari au 10 ani de serviciu, de când sunt plătiți de stat, să ceară recunoașterea dreptului la gradația I și a II.

Toți cântăreții bisericești, plătiți din bugetul statului, care au copii, să înainteze urgent extrase din registrul de nașteri pentru fiecare copil, spre a primi ajutorul familiei legal.

Consiliul Arhiepiscopesc

Vizita dlui ministru ION PETROVICI la Academia teologică „Andreiană“

Dl Ion Petrovici, ministrul Culturii naționale și al Cultelor, a sosit la Sibiu Sâmbătă în 7 Februarie c. la ora 9:45, fiind așteptat în gară de cele mai distinse personalități bisericești și universitare. Tot timpul cât a stat la Sibiu, a fost oaspele I. P. S. Mitropolit Nicolae.

În prima zi dl ministru Ion Petrovici a vizitat Universitatea și diferitele ei activități, fiind însoțit de dl rector Dr. Iuliu Hațeganu și de dnii decani ai Facultăților: Victor Papilian, Camil Negrea și D. D. Roșca, precum și de alți profesori.

A doua zi, Duminecă, dl ministru a participat la Sf. Liturghie, însoțit de I. P. S. Mitropolit Nicolae, iar după aceea a vizitat Academia teologică și Școala normală de băieți „A. Șaguna“.

La Academia teologică festivitatea primirii ilustrului oaspe s'a desfășurat în paraul instituției.

În întâmpinarea ilustrului oaspe, se aflau: P. C. Prof. Stavrofor Dr. Dumitru Stăniloae, rectorul Academiei, Profesorii Dr. Nicolae Terchilă, Dr. Nicolae Neaga, Dr. Grigorie T. Marcu, Dr. Liviu Stan, Gh. Șoima, duhovnicul Preot Nicodim Belea și studenții teologi, precum și I. P. C. Arhimandrit-vicar Teodor Scorobet, Domnii Profesori universitari Dr. Ioan Lupaș, E. Speranția și D. D. Roșca, consilierii mitropolitani și arhiepiscopiești Em. Cioran, Dr. Andrei Gălea, Ieronim G. ovu, Dr. Spiridon Cădea și Al. Popa.

La intrarea I. P. S. Mitropolit Nicolae și a dlui Ministru Ion Petrovici, cari erau însoțiți de dl Prof. Aurel Popa, secretarul general al Cultelor și Artelor și de dnii director de cabinet Iarovsky și șef de cabinet Ulmu, corul studenților teologi — dirijat de Păr. Prof. G. Șoima — a intonat imnul arhieresc.

Cuvântul de binevenire l-a rostit Păr. Rector Dr. D. Stăniloae, care a spus între altele:

Inalt Prea Sfințite Părinte,

Academia noastră teologică, școala lui Vasile Moga și a lui Andrei Șaguna, e mândră și fericită că i-ați dat prilejul să aibă un oaspe atât de distins cum este dl ministru Ion Petrovici.

Domnule Ministru,

Profesorii și studenții Academiei noastre salută în Domnia Voastră pe cel dintâi mare filosof român, pretin al concepției creștine de viață.

De fiecare dată când revista «Gândirea» aduce un eseu de-al Domniei Voastre, ei îl cetesc cu bucurie și-l înregistrează ca pe-o nouă piesă

dintr-o fortificație modernă, logică și științifică, ridicată în jurul creștinismului.

Dar ei salută în Domnia Voastră și pe ministrul de azi al spiritualității românești, purtat de cel mai înțelegător interes pentru Biserica neamului și pentru instituțiile în cari se formează viitorii ei preoți.

Instituția în care Vă aflați Domnule Ministru, are înapoia ei o existență și o activitate vrednică de peste 130 ani. Trecând prin vremuri grele, pe cari le-au suportat cu eroism și abnegație profesorii și studenții ei, și-a îndeplinit cu înflăcărare creștină și românească misiunea ei de-a crește poporului nostru de dincoace de munți pe propovăduitorii idealului național.

Din cuprinsul acestei instituții s'au împrăștiat în satele și târgurile Transilvaniei preoții mucenici ai deșteptării noastre.

După întregirea națională dela 1918 noi am continuat să mergem, în privința educației, pe aceeași linie îndelung verificată a tradiției noastre bune și înțelepte, acordând se înțelege atențiunea cuvenită noilor împrejurări de viață ale poporului nostru și achizițiilor științei teologice și psihologice.

Ne-am nădărnicit să creștem pe viitorii preoți în disciplina serioasă a virtuților creștine, dinamizată de jarul dragostei lui Hristos și de flacăra iubirii de neam.

N'am făcut din tinerii ce ni s'au încredințat, cobaii tuturor experiențelor pedagogice.

Cucernici preoți ai altarelor, solizi îndrumători ai poporului în toate compartimentele vieții lui, aprigi credincioși ai ideii naționale: acesta a fost idealul pedagogic al strădaniilor noastre.

Toți profesorii și-au încordat până la limită puterile lor, punând la contribuție o pregătire de cât care mai înaltă nu se poate, pentru susținerea prin prelegeri, prin opere științifice, prin activitate publicistică periodică, idealul creștin și național în sufletele preoților și ale întregii noastre opinii publice.

Așa vom face și în viitor. Dureră Ardealului, pe care o simte ca un junghiu permanent întreaga țară și vremurile aspre prin care trecem, ne cer să punem din nou un accent puternic pe înzestrarea preoțimii de

mâne cu acele forțe cari au făcut gloria ei din trecutul nu prea îndepărtat.

Vom crește preoți cu crucea în fruntea marilor năzuințe ale sufletului românesc.

În acest duh Vă spunem, Domnule Ministru, fiți binevenit în mijlocul nostru!

Ultimele cuvinte ale Păr. Rector Dr. D. Stăniloae, au fost acoperite de un puternic: „Mulți ani trăiască...“, intonat de corul studenților teologi.

Răspunsul dlui Ministru Ion Petrovici

Luând cuvântul, Domnul Ministru Ion Petrovici a spus în rezumat:

«Cu Părintele Rector Stăniloae ne cunoaștem din coloanele revistei «Gândirea» și din prețioasa sa părtășie la promovarea culturii noastre teologice. Citind studiile Domniei Sale am constatat cât de minunat se poate împăca tradiția cu o cugetare creatoare.

Cum mi-e cunoscută activitatea sa personală, îmi e cunoscută și activitatea devenită istorică a acestei Academii teologice. În cei 130 de ani de existență, ea și-a făcut din plin datoria către sufletul neamului — și și-o face și azi, în împrejurări destul de anevoioase. Apreciez meritele ei cu atât mai mult, cu cât sunt convins că în viața unei națiuni, factorul de competență este sufletul. Principalul este ca sufletul să nu cedeze și să rămână întreg, ori cât de vitrege ar fi vremile ce le străbatem. Dacă el rămâne întreg, celelalte întregiri vin dela sine. Rolul școlii zace tocmai în făurirea acestui suflet și în menținerea lui. Academia teologică «Andreiană» a înțeles acest adevăr și i s'a conformat întru totul.

Apreciind valoarea acestei școli și trecând peste opinia anumitor cercuri profesionale dela noi din țară, am hotărât să creez acestei Academii o situație legală mai apropiată de ceea ce este ea în fapt, să legalizez o stare de fapt.

Peste puține zile vor ieși la iveală dispozițiile prin care se va crea un cadru demn de trecutul, prezentul și viitorul acestei Academii teologice.

Urez acestei istorice instituții toată prosperitatea, ca să adauge încă multe înfăptuiri de valoare la cele dobândite în trecutul său de peste un secol».

Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae, luând cuvântul a mulțumit Domnului Ministru Ion Petrovici, pentru călduroasele aprecieri cu cari a cinstit trecutul de muncă al acestei instituții și pentru încrederea ce i-o acordă prin drepturile ce a promis să i le recunoască. —

După ce corul studenților a intonat „Cu noi este Dumnezeu“, I. P. Sf. Mitropolit a prezentat dlui Ministru pe fiecare

profesor în parte și apoi l-a condus împreună cu toți profesorii în cuprinsul edificiului.

Lăsând cea mai vie mulțumire între profesorii și studenții Academiei pentru făgăduiala reparării nedreptăților ce-a trebuit să le suferă această Academie până acum din partea oficialității de stat, dl ministru a plecat împreună cu I. P. Sf. Mitropolit să viziteze Școala normală de băieți, unde au fost primiți de profesori și elevi în frunte cu Păr. director substituit Gheorghe Maior.

Distinsul oaspe a părăsit Sibiul la ora 5 d. a. fiind însoțit la gară din nou de cele mai distinse personalități ale orașului.

Dl ministru Ion Petrovici a fost însoțit în această vizită la Sibiu de dl Aurel Popa, secretarul general al Cultelor și Artelor, de dl Gerota, directorul învățământului secundar, și de dl Iavorschi directorul de cabinet al dlui ministru și de dl Popescu-Ulmu, șeful de cabinet.

Cu această ocazie dl Aurel Popa, energicul și atât de priceputul secretar general al Cultelor, a avut o serie de întrevederi cu reprezentanții vieții bisericești și teologice, interesându-se de problemele cărora au să le facă față și arătând cea mai vie sollicitudine și înțelegere pentru tot ce l-a fost prezentat. Simpatia generală de care se bucură în cercurile ardelenice și bisericești, a sporit astfel și mai mult.

Domnia Sa a contribuit într-o însemnată măsură ca această vizită ministerială să albească o deplină reușită și binefăcătoare urmări de ordin sufletesc.

Nr. 1856/1942

Concurs

Pentru întregirea postului de medic școlar la licenț ortodox român „Avram Iancu“ din Brad, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Medicul școlii va fi profesor de igienă.

Doritorii de a ocupa acest post să-și înainteze în termen Consiliului Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu cerere însoțită de actele ce posedă.

Candidații trebuie să fie de confesiune ortodoxă.

Sibiu, ședința secției culturale din 11 Februarie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

FOIȘOARA

Din trecutul cântărilor corale bisericești

de diacon Oct. Lipovan profesor-Arad

Un grup de cântăreți cari cântă unison sau polyfon indiferent de timbrul sau intensitatea lor vocală, se numește cor.

Despre cântarea în formă corală istoria muzicii amintește mai mult popoarele mediteraniene, în deosebi la manifestările lor religioase. Cântarea individuală fie recitativă, sau cantabilă, se obișnuia a se cânta și individual, de solist, dar scopul urmărit era prepararea motivului următor ce urma a fi cântat mai pe larg de ansamblul coral cu diferite cadențe finale. Coralul vocal amintit atât de des la evrei din Vechiul Testament cât și la primele organizații creștine, a avut rol conducător la toate ceremoniile religioase, deoarece cântarea fiind expresia sinceră a sufletului s'a păstrat cu sfințenie, fiindcă melodiile conzervă sentimentele popoarelor apuse de

veacuri, cari au simțit adevărata divinitate cerească, ce noi ne nădărniciim a o menține azi în fața altarului. În muzica vechilor greci, sub numirea de coral nu se înțelegea numai partea muzicală, ci și ansamblul dansatorilor în cadrul căreia avea rol și declamatorul.

Toate aceste trei arte: sunetul, ritmul și declamația, constituite în coral, ce exprimau sentimente, se numea artă dramatică. Cântările în tempo de marș obișnuite de vechi greci la diferite ocașuni, s'au mai numit și prozodie, care cu timpul a devenit un principiu teoretic, ce arată raportul între text și melodia vocală.

În istoria muzicii vocale acest studiu al silabizării a avut și are mare importanță în deosebi în biserica noastră, unde se aplică cântările celor 8 glasuri în toate cărțile bisericești, năzuindu-se declamația să fie cât mai aproape de înțelesul melodiei, în deosebi la cântarea corală.

Popoarele orientale cari cultivau cântarea corală, aveau cunoștință despre acordurile consonante și disonante, cari se practicau în muzica de azi, dar nu le-au întrebuințat pentru a nu altera originalitatea cântărilor. Cu toate acestea, forma anti-fonică, care este leagănul contrapunctului

de azi, creia senzații ce mulțumea simțul auditiv după toate cerințele estetice. „Coralul Gregorian“ ce datează ca muzică oficială a bisericii catolice odată cu întemeierea ei, după cercetările făcute mai nou, are melodii din imnele greco-romane (Möhler). Prin secolul al 4-lea, Sf. Ambrosie episcopul Milanului a organizat Liturgia și cântările în stil antifon ortodox, ale căror melodii își au originea din imnele Srierne. Adevăratele merite la sistematizarea cântărilor catolice le deține papa Grigorie, despre care legendele ne spun că melodiile coralului ar fi compoziții de ale lui. Aceasta însă nu se poate dovedi sub nici o formă. Adevărul este că pe timpul păstoririi lui s'au colecționat sub numirea de „Antifonarium Cento“, care colecție mult timp s'a păstrat la „Scola cantorum“. Această colecție de cântări în care sunt și însemnări de-alui Grigorie, denotă că numitul nu a fost numai muzician ci și instructor și propagator al acestor melodii.

Multe școli au cultivat și propagat aceste melodii după sistemul bizantin-grecesc pe principiul aplicării melodiei pe diferite texte, având ca bază memorizarea frazelor melodice, ce constituie o cântare. Notația cântărilor făcute pe acele timpuri

cu diferite semne numite neume, cari indică intervale sonore neprecise, au folosit ca o reamintire a cântării. Această greutate a dispărut odată cu apariția călăgarului Guido D'arezzo, care a precizat înălțimea sunetelor cu puncte pe portativ colorat, progresând astfel tehnica compoziției, însă în detrimentul cântărilor cu „tonalități vechi creștine bizantine“.

În biserica apuseană prin secolul al 8—9 au luat ființă primele începuturi corale armonice și se cânta în intervale de quarte quinte paralele fără a se cunoaște și intervalele sonore consonante de terță și sextă întrebuințate cu mult mai târziu. Intervalele disonante ce creiau o atmosferă mistică prin noutatea lor sonoră, erau cunoscute la Roma abia prin secolul al 7-lea; această muzicalitate corală ce este de origine bizantină a avut o profundă influență în cercurile muzicale ale bisericii apusene.

Despre rolul important ce l-a avut coralul în biserica apuseană ne arată și alegerea vocilor făcută la sexul bărbătesc, pentru că femeilor le era interzis a cânta în corul bisericesc, iar vocea de alt care este un intermediu între sopran și tenor, era cântată de castrați cari erau recrutați dintre copii sopraniști cu voci alese.

Tăcere și Grai

Aștept de atâtea vremi graiul sufletului să spună un cuvânt — mugure de primăvară, — și totuși, peste el străjuește încă pulpana de tăcere care mi produce atâtea scâncet lângă încheieturile minții.

Toată lumea grăiește! Azi, veacul e un potop de graiuri, de grai încurcat, de grai tare, de grai care nu mai sfârșește. Toți spun câte ceva... Și, de ce oare toată lumea grăiește, de ce toți se frământă, de ce nu mai poposește liniștea în casa sufletului nostru?... De ce numai un suflet încă nu are să grăiască nici un cuvânt? Iată-l, e un prieten al „tăcerii”, și totuși ascultă și el cum toți cuvântă sub fierbințele veacului în care trăim. Cum toți despică — pe înțrecute, — miezul dimineților, și aduc cuvinte cu puteri neașteptate, cuvinte cari alungă și ultimul strop de pace din taințele gândului.

Și totuși, într'un suflet e tăcere! O tăcere grea... nemiloasă... amară. Tăcere l-a stors ca pe un ciorchine din aurul toamnei și-l ține încheștat și supt, când abundă peste tot mustul primăverilor de rai și de grai.

E atâtea grai peste tot și-un grai așa de felurit... De-o parte graiul îndătinat al seninului primăvărat, graiul bucuriilor firii, așternut ca snopii de răcoare în văzduhul durerilor. De altă parte, graiul de plumb, cu pecetea infernului pe frunte, al veacului prezent, încins în sporadica frământare a izbeliștei ce i s'a abătut pe de-așupra-i ca o tărie a necurmatelor răutăți omenești.

Graiuri așa de multe și, totuși, deopotrivă îmbietoare la o sclavă ascultare. Toți grăitorii de azi se opintesc să fie ascultați și, în aceeași vreme, trece peste launtru lor spasmodul supușeniei.

Un suflet, numai, e îndreptat pe linia de consecvență a vieții; o parte a graiurilor — graiurile firii necuvântătoare, — urmează grăind, acestei consecvențe. Mulțimea cea imensă a cuvântărilor se nevoiesc să fie — pe înțrecute — purtători de grai. Și astfel, văzduhul e haos și lumea infern. La poarta urechii e năvală și luptă de svon, ca lupta de apă la jgheabul morilor. Unde se mai poate ascunde pacea în sufletul iubitor de tăcere, când năvala s'a abătut peste el ca un puvoi al munților răsvrățiți împotriva negurilor călătoare?

O tăcere grea și amară domnește într'un suflet... tăcerea durerilor sufocate... într'un suflet! suflet, vlăstar al tăcerilor de dincolo de veac...

Peste culmi stelare, într'un proaspăt revărsat de noapte, apar lumini

noi, încreștând răvașe de spovadă dumezească pe stâlpii Porților Domnești, pentruca să le citească pământul care și răscolește adâncurile în spumegânde valuri tulburătoare de minți și de liniști. Răvașele cerului, răvașe ale Tăcerii, spânzură sus, în văzduh, mai nobil decât grădinile suspendate ale Semiramidei...

Impărăteasca străbună liniște a acestui văzduh, martor neobosit al împământării noastre, e tulburată și ea dintr'un ceas în altul, pentru cele de jos, pentru tășnirile aprinse, de grai, ce-au înroșit fața pământului.

Tăcere și grai!... O lume flămândă după tăcere, își încarcă auzul de grai, iar o alta — lume a tăcerii, — plânge durerea graiurilor lumii de jos. Lume a haosului, — lume de jos, — și lume a pururi tinerelor duhuri curate, — lume de sus, — unde se rostuește veșnică viețuire la locul măririlor...

E atâtea pace acolo sus, în taințele încăperi ale hotarului de dincolo și mireasma duhovnicescului se întinde peste tot ca o mantie a binelui suprem... Suflete al frământărilor dureri de jos, iată patria păcii, patria tăcerii, patria veșnicilor! Dorește-o...

Preot Nichifor Todor

Pentru ostașii țării

Consiliul de patronaj al operelor sociale, comitetul județean Sibiu, se adresează tuturor cetățenilor, îndemnând să facă donațiuni, în scop ca ostașii noștri, cari stau de veghe eara aceasta în regiunile reci ale Ucrainei, să fie bine îmbrăcați pentru gerul iernii.

Se face apel la săteni, să dea fiecare familie, una pereche ciorapi lână, una pereche mănuși lână, una pereche mânecute lână.

Se face apel la orășeni să dea una flanelă, două perechi ciorapi lână, două perechi mănuși lână.

Donațiile sătenilor vor fi strânse de fiecare comisiune la primăria locală luându-se în primire de o comisiune compusă din: primar, notar și șeful de post respectiv. Se vor elibera adeverințe de primire.

Efectele strânse se vor expedia prin îngrijirea primăriilor la Cercul de Recrutare respectiv, iar de aci la depozitele regionale ale Comandamentelor Teritoriale.

Donațiile orășenilor se vor strânge la o unitate din Garnizoana hotărâtă de Comandamentul Teritorial respectiv.

Români și românce, lucrați cu dragoste pentru fiii și frații voștri cari sânt ostașii țării.

Autorul acestor imne a compus și melodii cu motive originale, cari erau înrudite cu tonalitățile obișnuite de primii creștini, și astfel a luat ființă însuși glasul (idiomelon) sau tema compoziției, cum o mai numesc muzicienii în lucrările lor clasice de azi. Acestor cântări de sine stătătoare urma din când încând o strofă de model numită heirmos.

Aceste compoziții s'au mai numit ode, ale căror număr mare de strofe aveau același număr de silabe și de accente ritmice. Autorul acestor imne este *Roman Melodul*, cel mai sărbătorit pentru impozanta sa creație poetică-muzicală.

Acest gen poetic ce și păstrează amintirea în imnul Akkatisos, își are trecutul în muzica siriană (numită sughita). Kontakionul, cu timpul perfecționându-se, s'a adaptat spiritului grecesc care la rândul său a fost împrumutat de poporul slav, folosind acest model în imnologia sa sub numirea de *kondak*. Troparul sau troposul sânt cântări ce s'au format de ornamente muzicale grecești. Textele troparelor erau lungite în așa fel că anumite părți melodice să primească câte o silabă. Ex: Kyrie eleison, tropizat sună astfel: Kyrie fons bonitatis pater ingenite a qua bona cuncta

Hristos și Tinerimea

Programul

Săptămânei spirituale organizate de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, pe seama studenției dela Universitatea „Regele Ferdinand I” din Cluj-Sibiu, pe 15—22 Februarie 1942:

1. Duminecă, 15 Februarie, la Sf. Liturghie, diacon prof. Dr. Nicolae Balca: „*Tineri, veniți la Hristos!*”, predică în catedrală.
2. Luni, 16 Februarie, ora 7^{1/2} seara: Vicar-arhim. Teodor Scorobet, „*Hristos și Tinerimea Sfintei Evanghelii*”, meditație religioasă la Universitate, sala I, Facultatea de drept.
3. Marți, 17 Februarie, ora 7^{1/2} seara: prof. univ. Dr. Isidor Todoran, „*Hristos și viața religioasă a studenției în timpul cruciadei noastre împotriva ateismului comunist*”, meditație religioasă la Universitate.
4. Miercuri, 18 Februarie, ora 7^{1/2} seara: prof. univ. Dr. Eugen Speranția, „*Hristos și valorile spirituale ale studenției*, ca factori determinanți ai biruinței noastre viitoare”, meditație religioasă la Universitate.
5. Joi, 19 Februarie, ora 7^{1/2} seara: prof. univ. Dr. Valeriu Bologa, „*Hristos și virtuțile studentului român din zilele Reîntregirii*”, meditație religioasă la Universitate.
6. Vineri, 20 Februarie, ora 7^{1/2} seara: prot. Gheorghe Maior, „*Hristos și ispitele tinerimii noastre culte de azi*”, meditație religioasă la Universitate.
7. Sâmbătă, 21 Februarie, ora 7^{1/2} seara: Prof. Dr. Nicolae Terchilă, „*Hristos și Sfintele Taine ca izvoare de energie spirituală în lupta sufletească a tinerimii*”, meditație religioasă la Universitate.
8. Duminecă, 22 Februarie, la Sf. Liturghie: prot. cons. Spiridon Cădea, „*Hristos și ortodoxia, ca axă spirituală a tinerimii*”, predică în catedrală.
9. Prot. prof. Aurel Nanu, duhovnicul studenției, spovedește zilnic între orele 4—7 d. m. în catedrală, iar în Dumineca Ortodoxiei, la Sf. Liturghie, împărtășește cu Sfintele Taine.

Tineri, veniți la Hristos!

Citiți și răspândiți

Revista Teologică

Organ pentru știința și viața bisericească. Apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului. Redacția și Administrația: Sibiu, Academia teologică „Andreiană”. Redactor: Prof. Dr. Grigorie T. Marcu. Abonament anual, Lei 400.

INFORMAȚIUNI

Prelungire. Spre a satisface cât mai mult cererile nouă de subscrieri la *Imprumutul reîntregirii* și pentru a da puțină celorce, din diverse motive, au întârziat să-și îndeplinească întătorirea către țară, ministrul finanțelor a prelungit termenul de subscriere până la 1 Martie 1942. Prețul este 4500 lei pentru titlul de 5000 lei.

Conferința unui episcop. Despărțământul „Caransebeș” al asociațiunii „Astra” organizează, cu concursul altor instituții locale, un ciclu de conferințe publice, inaugurate, Dumineca trecută, de P. S. Sa episcopul Veniamin, care la acest prilej a vorbit, în fața unui public extrem de numeros, despre *Misiunea episcopiei ortodoxe române a Caransebeșului în Transnistria*. P. S. Sa a descris, în vii culori, itinerarul făcut sub conducerea I. P. S. Sale mitropolitului Nicolae, în opera misionară a vladicilor și preoților ardeleni și bănățeni în ținuturile de dincoace și dincolo de Nistru. A arătat, în trăsături largi, o parte din suferințele cumplite ale fraților din depărtări în lupta lor pentru păstrarea ființei și credinței străbune sub stăpânirea barbară bolșevică; ear la încheiere conferințiarul a făcut o dare de seamă despre botezurile, sfintirile de biserici și alte acte religioase, săvârșite, în provinciile dela Nistru, de echipa preoților bănățeni, de sub conducerea P. S. Sale în această frumoasă și neuitată călătorie misionară. Intreaga conferință a fost urmărită cu tot interesul și cu toată dragostea creștinească a publicului caransebeșan.

Ciclu de conferințe despre ortodoxism organizează facultatea teologică din București, în fiecare săptămână din Februar și Martie 1942. Vor cuvânta, în aceste conferințe, profesorii: I. G. Savin, Gala Galaction, Arhim. Iuliu Scriban, V. G. Ispir, Lazăr Iacob, T. M. Popescu și Șerban Ionescu.

Parastas. Pomenirea neuitatului episcop Nicolae Ivan al Clujului s'a prăznuit, prin câte un parastas, slujit în toate blsericile eparhiei Vadului, Feleacului și Clujului, în ziua de Duminecă, 8 Februar 1942, la împlinirea celor șase ani dela moartea preavrednicului organizator al vechii citorii a lui Ștefan cel Mare. La cucernica pomenire s'au asociat numeroși refugiați în centrele Ardealului liber, unde asemenea s'au ținut pioase parastase pentru odihna sufletului celui coborât în cripta de sub cupola monumentalei catedrale ortodoxe din inima Clujului...

Revenindu-se la tarifele poștale, care au fost în vigoare până la 1 Dec. 1941, se vor timbra: scrisori simple cu 9 lei (locale cu 7 lei), imprimate simple 2'50; taxa de recomandare 11 lei (locală 7), carte poștală 5 lei, etc.

In Biserica bizantină toți credincioșii prezenți la serviciile divine luau parte activă în ansamblul coral, iar felurimea imnelor cari aveau mai multe genuri, erau cântate în coral unison, însă variat după timbrul vocal. Cântările erau de multe genuri, iar melodiile ce împodobeau textul erau compuse din tonalități originale creștine. Cântarea *Akkatisos* este o ramură din multele imne ale bisericii greco-bizantine ce se cânta stând în picioare, contrarul acestui imn era kathizma (șezând), momentul culminant era în cântarea [Ti impermacho stratigo] nebiruitorului conducător... Autorul acestui imn a trăit prin sec. al 7-lea, numele lui este necunoscut până în ziua de azi.

Kontakionul, este o ramură din imnologia bizantină care se traduce „sul de lemn” în jurul căreia era înfășurată hârtia cu conținutul acestui imn. Această compoziție poetică-muzicală, ce a fost compusă pentru praznicul învierii lui Hristos, iar mai târziu și pentru alte ocazii, are caracter liric, dar mai întâlnim și părți epice și dramatice. După păreri mai recente conținutul acestui imn ar fi o predică în stil liric, ce era cântat de solist, iar refrenul de cor,

procedent eleison. — *Stăpâne*, izvor al bu-nătății, tată înăscut dela care vor purcede toate bunurile miluește-ne.

Canon, după înțelesul grecesc actual, înseamnă măsurătoare, la vechii greci era rezultatul vibrațiunii intervalelor ce se calcula cu monocordul, după principiul pitagorian. În muzica clasică de azi, canonul este imitarea, melodică și ritmică precisă, a două sau mai multe voci.

Dacă vocea care imită se începe cu același ton, se cheamă canon unison; dacă vocea care imită se începe cu un interval de secundă, terță, cvartă, sau cvintă, se numește canon, după numirea ce o dă intervalul.

În biserica bizantină canonul este o ramură superioară din multiplele imne creștine, ce s'au format din kontakion. Strofele canoanelor nu sunt la fel ca la kontakion, ci de 8—9 feluri, într'un cântec canoanele, fiind strâns unite în jurul unei strofe, formate prin imitație, după cele 9 cântări din Test. Vechi și Nou, (Moisi 2, 15, 5, 32, Sam. 2, 22, Habak 3; Ezs. 26, Ion 2; Dan. 3 și 9, Luca 1, 46), respectiv numai 8, deoarece cântarea din 'naintea morții lui Moisi nefiind de laudă, a fost înlăturată, și astfel s'a numerotat dela 1—3.

Alte ode mai sunt de 3—4 pesne, până când a Sf. Andrei din Creta, de 250 strofe (pesne).

Canonul ca valoare literară înseamnă decădere în raport cu kontakionul; din punct de vedere muzical reperintă o muzică superioară.

În Ierusalim, Antiohia, Alexandria, cari pe vremuri erau mari centre culturale, cântările bisericești ce se cântau la serviciile divine în formațiuni corale, erau repartizate după voci bărbătești, femeiești, copii, și mixte, cântându-se alternativ unison, în decursul cărora un solist cu vocea instruită intona fragmente melodice scurte stihuri din biblie; aceste stihuri au evoluat luând formă tot mai independentă și originală împreună cu frazele melodice, și despărțându-se de stihurile biblice, au ajuns la înflorirea lor de azi.

Aceste creații muzicale evolutive de origină pur creștină, cari sunt tonalitățile glasurilor ortodoxe, lipsite de orice influență muzicală teoretică grecească, își au trecutul în inspirația creștină.

Organizați Reuniuni de femei

† Ștefan Albu, fost, timp de o jumătate de veac, profesor și director la liceul nostru dela Bradul Zarandului, a încetat din viață la 29 Ianuar 1942, în vârstă patriarhală de 87 de ani. Trecuse la penzie în anul 1927, deodată cu profesorii și directorii de odinioară ai liceului brădean, Oprea și Radu, decedați acum și ei. Bătrânul profesor Ștefan Albu s'a stâns din viață în orașul Arad, unde trăise în vremea din urmă, și unde a fost înmormântat în 31 Ianuar c., în cimitirul Eternitatea, deplâns de familiile înrudite și de numeroșii săi foști elevi. Odihnească cu dreptii!

Trei gemeni. Țărâna Ana Vasile Bogdan, în vârstă de 32 de ani, din Orăștioara de sus, a născut trei băieți gemeni. Prefectul județului, dl colonel Dumitrescu, fiind încunoișit, a plecat cu mașina la Orăștioara, a luat femeia, — care mai are trei feciori, — și împreună cu cei trei gemeni i-a adus la spitalul din Orăștie, unde sânt bine îngrijii. Mama și copilașii sânt sănătoși.

Subvenții pentru monumente religioase. Statul german acordă ajutoare și subvenții pentru întreținerea monumentelor, fie direct, fie indirect sub formă de colecte publice, sprijinite și aprobate de stat. În majoritatea cazurilor, subvențiile sânt aprobate direct de comune și județe, în virtutea unei tradiții, devenite lege. Astfel amintim că orașul Colonia aprobă anual o subvenție de 100.000 mărci, adică circa 6 milioane lei, pentru întreținerea Domului din Colonia. La fel celelalte orașe pentru întreținerea bisericilor și altor opere de interes religios. (C. g.-r.)

Actualități germane: — În anul 1640 au funcționat în Germania 57.255 școli primare publice cu 200—235 clase, la care au urmat regulat circa 8.300.000 elevi și aproape 200.000 învățători. — Biblioteca centrală germană dela Lipsa, înființată în anul 1913, a ajuns la numărul de 1.779.000 volume. Numai în anul 1941 au intrat 96.654 volume. Misiunea acestei biblioteci centrale este să adune toate volumele ce apar în Germania. (Curierul german-român).

A 350-a aniversare a unui pedagog. Cehia și Moravia vor sărbători anul acesta a 350-a aniversare dela nașterea celebrului pedagog ceh Jan Amos Komensky, născut la 28 Martie 1592. Festivitățile jubilar vor fi executate sub forma unor acțiuni culturale în folosul școalelor, bibliotecilor, educației naționale a populației și tineretului.

Tuturor celor ce au luat parte la nemângăiata mea durere, în urma morții fulgerătoare a scumpei mele soții *Silvia Doroga* născ. *Barbu*, înmormântată în ziua de 4 Ianuar 1942, țin să le aduc și pe această cale mulțămirea mele adânc recunoscătoare.

Invit totodată pe toți binevoitorii a lua parte la parastasul de 6 săptămâni, care se va oficia în 15 Februar în comuna Glogoveț.

Pr. Vasile Doroga Idici

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 15 Februarie 1942, va predica prof. *Aurel Nanu*.

Conferință publică se ține, în sala prefecturii județului, Duminecă în 15 Febr. 1942, ora 18, când va vorbi dl profesor L. Ghergariu, fost director la liceul din Zălau, despre: Românii din Sălaj. Intrarea benevolă.

CARTI ȘI REVISTE

Transilvania, organ al Astrei, a apărut Nr. 1 din Ianuar 1942. Cuprinde: Articole, Cronici și Însemnări, scrise de valoroși colaboratori. Cu acest număr, revista Astrei culturale începe anul al 73-lea de existență și al doilea în noua sa formă. Răspândirea „Transilvaniei”, chemată la o viață mai vioaie, se impune cu atât mai vădit. Organizațiile Asociațiunii, despărțimintele sale, mai mult sau mai puțin active, au bun prilej de a se manifesta culturalicește, stăruiind mai dinadins pentru

căștigarea de abonați cari obișnuiesc să fie în regulă cu plata abonamentului la publicațiile românești ce merită să fie susținute și citite. — Abonamentul revistei lunare este 400 Lei anual. Redacția și administrația: Sibiu, strada Șaguna 6.

Concurs

Pentru pictarea Bisericii Sfântului Nicolae din Brașov-Scheiu.

Consiliul Parohial al Bisericii Sfântului Nicolae din Brașov-Scheiu instituie Concurs, pentru pictarea acestei biserici, declarată monument istoric, cu Căminul Voevodă, în următoarele condiții:

1. Pictura pe pereți se va face în fresco pe tencuială crudă.
2. Subiectele și motivele de inspirație sunt a se alege din Paraclisul Sf. Înălțări, din dreapta bisericii, ținându-se seamă de spațiul arhitectonic și de regulile iconografice.
3. Se va adopta stilul bizantin al bisericilor din secolul XVII și XVIII, ținându-se negreșit socoteala și de viziunea obiectivă a timpurilor noastre.
3. Pictura trebuie să fie în concordanță cu icoanele vechi ale Bisericii Sf. Nicolae. Se cere armonie de stil și de culoare în toată lucrarea, care trebuie să fie unitară și să exprime puternic simfămantul religios ortodox.
4. Pictura se va executa în părți bine stabilite și succesive:
 - a) Turla
 - b) Altarul
 - c) Sămurile
 - d) Naosul
 - e) Pronaosul, și potretele ctitoricești
 - f) Porticul
 - g) În exterior: Sf. Ierarh Nicolae.
5. În biserică nu vor rămânea locuri libere, nepictate. Spațiile dintre scene se vor completa cu icoanele vechi ale bisericii și cu ornamente strict necesare, dându-se toată importanța compozițiilor figurale, cari trebuie să fie monumental înțelese.
6. Fresca, pe lângă exprimarea unui sentiment puternic de credință religioasă, trebuie să fie frumoasă, proaspătă, strălucitoare, asemenea vechilor fresci din bisericile noastre.

Materiale

7. Adevărata frescă cere o severă procedură și întrebuințarea unui material ales. Culoarele vor fi din cele mai speciale pentru frescă, adică să suportare varul fără să se discompună. Varul să fie stins de cel puțin trei ani într-o groapă curată, să fie compact și nu apos, să fie alb, nu gălbui, iar la întrebuințare să fie trecut prin sită, fără a mai fi ud.

Nisipul va fi curat de rău și se va întrebuința întotdeauna uscat. Fondurile tablourilor și locurile cari necesită poleituri, se vor executa cu aur adevărat.

Biserica Sf. Nicolae din Brașov-Scheiu, fiind de foarte multă vreme tencuită, mai întâi se va da jos această tencuială pe sectoarele ce se vor picta treptat, curățindu-se bine și între cărămizi, pentru ca tencuiala nouă să pătrundă cât mai adânc. Primul strat care va suporta pe celelalte două, va fi gros și se va după ce zidul a fost bine ud. Compoziția lui va fi cea reglementară 1/4 var și 3/4 nisip curat.

Condițiuni speciale

8. Artiștii vor prezenta pe lângă ofertă:
 - a) Un memoriu-Deviz, specificat cu pictură în fresco și schițe de ansamblu.
 - b) Proiectul secțiunii longitudinale a Bisericii, executat în desen și culoare, pe hârtie, arătându-se compozițiile ce artistul înțelege a picta, precum și locurile lor în biserică.
 - c) Relevul păretelui de apus al Bisericii, executat în desen și culoare, ca și proiectul secțiunii longitudinale.
 - d) O scenă în mărime de execuție, în desen stilizat, care să facă parte din proiectul prezentat.
 - e) Un fragment de frescă în dimensiunea 1 m. pe 0,80, m care se va executa direct pe perețele bisericii și al cărui subiect să facă parte din proiectul prezentat.
 - f) Toate lucrările se vor prezenta cu motto, iar numele autorilor se vor prezenta în plicuri, având același motto, odată cu ofertele și devizele.
 - g) Artiștii vor preciza în ofertă costul întregii lucrări executate cu vopsele (culoarele) proprii și costul lucrării cu culorile cumpărate de biserică, după avizul artiștilor.
 - h) Lucrările prezentate vor fi examinate de o comisie de specialiști, în care va intra și parohul bisericii și un membru al consiliului parohial.
 - i) Consiliul parohial își rezervă dreptul a încredința lucrarea concurentului în care are încrederea, că va executa o lucrare artistică și durabilă.

Recepționările și plățile se vor face conform contractului treptat pe fiecare sector. Termenile de predare vor avea totdeauna o toleranță de două săptămâni. La aprobarea devizului și la facerea contractului se va da pictorului executant un accont de 30% din suma prevăzută pentru partea ce va executa. Pictorului executant i se va reține o garanție de 10% pe un an.

Delegatul sfintei Metropolii din Sibiu va avea dreptul să controleze din punct de vedere iconografic, dacă pictorul executant se conformă cerințelor picturii religioase ortodoxe.

Schelăria necesară cade în sarcina pictorului ales pentru executare.

Biserica furnizează apa și lumina.

Artiștii concurenți vor obține dela Oficiul parohial al Bisericii planurile construcției și devizul lucrărilor de pictură.

Ofertele cu memoriile-deviz se vor înainta Parohiei Bisericii Sf. Nicolae, până la 20 Martie 1942. Consiliul par. al Bisericii Nicolae din Brașov-Schei

Președinte
Dr. N. Stinghe
paroh, adm. prot.

Vasile Iordache
secretar

(3) 3—3

Nr. 31/1942

(12) 1—1

Concurs repeși

Pentru ocuparea postului de cântăreț bisericesc, la biserica ortodoxă română din Sibiu-Iosefin, se publică un nou concurs cu termen de 8 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat, întru cât statul va bugeta acest post, sau 5500 (cincimii cincisute) lei anual dela parohie întru cât statul nu va bugeta postul.
 2. Locuința dela parohie.
 3. Taxele obișnuite în parohie.
- Dela candidați se cere să aibă diploma de absolvire a școalei de cântăreți „D. Cunțan”.

Cereri de concurs se vor înainta oficiului parohial în termenul indicat, ear concurenții se vor prezenta la sf. biserică pentru a cânta și a face cunoștință cu credincioșii.

Pr. Ioan Albu

Nr. 108/1942 prot.

(11) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I-a Brașov-vechiu, protopopiatul Brașovului, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Ajutor pentru chirie.
3. Sesiune parohială de 32 jugăre arabil.
4. Stola uzitată în parohie.

Cereri de concurs, însoțite de toate actele necesare, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Brașov, în termenul indicat. Totodată se va anexa și permisiunea de candidare primită dela P. V. Consiliu Arhiepiscopesc.

Candidații se vor prezenta în parohie, cu prealabila învoire a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sărbătoare, spre a cânta la strană și a predica, eventual a servi la sf. Altar și a face cunoștință cu credincioșii.

Consiliul parohial al bisericii Sf. Adormiri din Brașovul-vechiu în înțelegere cu oficiul protopopesc al Brașovului

Dr. N. Stinghe
adm. prot.

Nr. 250/1942

(6) 2—3

Concurs

Se publică concurs, cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român, pentru întregirea parohiei de cl. III-a Măgura, protopopiatul Bran, devenită vacantă prin pensionarea bătrânului preot: Iosif Runceanu.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesie parohială: 19.123 jugăre pădure în „Preduș”.
3. Venitele stolare aprobate de Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc cu ordinul Nr. 4544/1929.

Cereri de concurs, provăzute cu toate documentele necesare și cu autorizația de a concura dela Prea Ven. Cons. Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen oficiului protopopesc Bran, ear concurenții se vor prezenta în parohie, în vreo Duminecă sau sărbătoare, cu observarea dispozițiilor reglementare, spre a cânta, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul.

Zărnești, 26 Ianuarie 1942.

Vasile Stoicanea
protopop

Nr. 26/1942

(7) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I Ludoșul mare I, protopopiatul Mercurea, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. În locul ferdelei de cucuruz, prevăzută în coala B, se dau 60 lei de familie.
3. Venitele stolare stabilite în protopopiat.
4. Folosința unui teren de 5 jugăre fânaț, ce se află pe hotarul comunei Gusu, obținut prin reforma agrară.

Cereri de concurs, însoțite de autorizația de candidare a Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc și de actele prevăzute în Regulamentul pentru parohii, se vor înainta în termenul fixat oficiului protopopesc ortodox român Mercurea.

Concurenții se vor prezenta în parohie, cu încredințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într-o zi de Duminecă sau sărbătoare, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ortodox român Mercurea în înțelegere cu consiliul parohial.

Dumitru Ciuchendea
protopop

Nr. 56/1932

(5) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Lăpușnic, din protopopiatul Dobra, jud. Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Până la edificarea sau cumpărarea unei case parohiale, parohia se va îngriji de locuința preotului.
3. Folosirea sesiunii parohiale de 7 jugăre pământ arabil și a cimitirului.
4. Câte 30 litri porumb stârmat dela fiecare familie.
5. Stola obișnuită în protopopiat.

Cereri de concurs, însoțite de toate documentele necesare și de încredințarea de candidare a înalt Prea Sfințitului Mitropolit, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Dobrei, în termen.

Concurenții se vor prezenta, cu încredințarea oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie la biserică, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Dobra, la 19 Ianuarie 1942.

Oficiul protopopesc ortodox român al Dobrei în înțelegere cu consiliul parohial din Lăpușnic

Pr. Adam Lăzărescu
adm. protopopesc

Oficiul prot. ortodox român al Târnaviei

Nr. 34/1942

(9) 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de cântăreț bisericesc (cantor) dela biserica centrală a parohiei Târnaveni, fost Diciosănmărtin, sediul protopopiatului Târnaviei, se publică concurs de 30 de zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat, fără nici o obligație din partea parohiei asupra salarului.
2. Sesiunea cantorală primită prin R. A. 5 jugăre arător.
3. Partea legală din venitele stolare obișnuite în parohie.
4. Locuință, în una din casele evreești cerute, când le va primi parohia.

Candidații vor trebui să fie absolvenți ai școlii de cântăreți bisericești din Sibiu, ca să poată primi salarul dela stat. Vor fi preferați cunoscătorii de note muzicale, cari vor putea instrui și conduce cor bisericesc.

Doritorii și îndreptățiții de a ocupa acest post, să se prezinte la strană în oricare Duminecă, din timpul acestui concurs. Târnaveni, la 3 Februarie 1942.

În numele consiliului parohial:

Gheorghe Oprean
protopop și paroh